

повинна враховувати специфіку її викладання для кожної спеціальності. Якщо «Облік і оподаткування» спирається в першу чергу на нормативні документи та жорстке їх дотримання, то «Публічне управління та адміністрування» ще й надає можливість одержання максимальної ефективності суб'єктів господарювання, організацій та установ шляхом постановки і реалізації задач оптимального управління. Тобто, реальне наповнення аудиторної та самостійної роботи студентів кожної спеціальності відрізняється в значній мірі і повинно бути врахованим.

Необхідно враховувати ще й особливості студентського контингенту як інтелектуального, так і психологічного характеру при плануванні навчальної роботи на першому курсі. Ці особливості повинні враховувати низький рівень базової підготовки сучасних випускників шкіл, практичну відсутність навичок самостійної роботи, їх неготовність нести відповідальність за результати цієї роботи та можливість їх виправлення, низьку мотивацію навчання.

А. А. Турило,

*к.е.н., доцент, кафедра обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування,*

А. М. Турило,

*д.е.н., професор, кафедра фінансів суб'єктів господарювання
та інноваційного розвитку*

*ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна*

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: ЗНАЧИМІСТЬ І УМОВИ РОЗВИТКУ

В можливостях розвитку підприємства початково закладено формування і оцінка певних видів його потенціалів.

В системі потенціалів підприємства важливе місце займає фінансовий потенціал.

Потрібно констатувати, що на теперішній час він недостатньо досліджений за своїм змістом, умовами формування і оцінкою впливу на кінцеві результати діяльності підприємства.

Окремі аспекти даного питання розглядаються в даній роботі.

Фінансовий потенціал пов'язаний безпосередньо з фінансовою діяльністю підприємства, повинен відображати специфіку як в цілому підприємства, так і його фінансової сфери.

Разом з тим утворюється і розвивається фінансовий потенціал підприємства, не тільки на основі фінансової діяльності і її ресурсів. Він формується і утворюється на засадах всієї сукупності основних елементів розвитку підприємства, де підприємство виступає як відкрита система.

Механізм такого впливу цих елементів дуже складний. Ми зупинимося на окремих фінансових аспектах такого механізму. На формування фінансового потенціалу підприємства впливають: 1) специфіка фінансових відносин на під-

приємстві; 2) фінансова стратегія підприємства; 3) наявність фінансових джерел та розміри можливого інвестування в діяльність підприємства; 4) вимоги фінансової безпеки підприємства; 5) стан конкурентного середовища; 6) стан фінансової системи країни; 7) рівень фінансової інноваційності підприємства; 8) рівень якості фінансових менеджерів і в цілому системи фінансового менеджменту на підприємстві.

Проведення змістовної роботи по представленим вище пунктам формування фінансового потенціалу підприємства дозволить більш обґрунтовано оцінити стан фінансової діяльності на підприємстві і визначити можливості забезпечення її прогресивності, адекватності та ефективності.

В. Я. Нусінов,

*д.е.н., професор, завідувач кафедри обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування,*

В. П. Голівер,

аспірант,

ДВНЗ «Криворізький національний університет»,

м. Кривий Ріг, Україна

МОДЕЛЬ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КАДРІВ І ЕФЕКТИВНОСТІ РАДИ ДИРЕКТОРІВ ЧЕРЕЗ АВТОРСЬКУ ПРОГРАМУ «ТІНЬОВИЙ БОРД» (SHADOW BOARD)

Протягом останніх років підприємства почали приділяти належну увагу питанням корпоративного управління, оскільки звернули увагу на негативну тенденцію дезорганізації виробничих процесів і зниження конкурентоспроможності при низькому рівні корпоративного управління в акціонерних товариствах. У свою чергу, налагоджена система корпоративного управління – це дієвий спосіб залучення інвестиційного капіталу, підвищення фінансових показників і розроблення ефективної корпоративної стратегії на підприємстві.

В умовах ринкової економіки і жорсткої конкуренції важливими умовами розвитку підприємства є: залучення інвестиційного капіталу і максимально корисне використання коштів; вдале регулювання відносин між акціонерами, менеджерами та наглядовими органами управління; захист прав усіх суб'єктів господарювання акціонерного товариства; тощо.

На вирішення цих завдань функціонує механізм внутрішнього і зовнішнього регулювання корпоративних відносин, а саме – наглядовий орган влади на підприємстві – «Рада директорів»[1].

На нашу думку Рада директорів є необхідним прошарком, який контролює і координує діяльність інвесторів і менеджерів в акціонерних товариствах. З одного боку Рада директорів виступає кваліфікованими і неупередженими представниками акціонерів товариства, слідкуючи за дотриманням прав, інтересів і отриманням дивідендів акціонерами товариства. З іншого боку Рада директорів є представником менеджерів, представляючи інтереси, потреби і пропозиції виконавчого органу на загальних зборах [2].